

и той като сичкитѣ хора, защо да не е и той съ сичкитѣ хора наедно. Съ очи оправени кадѣ черковний дворъ, смутенъ, той никакъ се и недогувѣждаше, че слиза съ натварена кола на долу низъ баиря, и че въ такъвъ единъ стрѣвенъ пѣтъ, още и въ мърчината, трѣба да се слѣзи отъ колата и да се водятъ воловетѣ. Едно куче до плета, което като чува скрибуцкането на колата, скоква извѣднаждъ и избавква срѣшо воловетѣ. Закротенитѣ волове подплашени, трепватъ, надаватъ на бѣгъ на долу. Додѣто Драгни да се надигни и да скочи отъ колата, отъ силното тръскане, колитѣ наведнаждъ се сплузватъ напрѣдъ, приварватъ Драгня и го припищатъ цѣль цѣлинничакъ върху процѣпа. Воловитѣ счупватъ джиглитѣ и оставятъ ступана си подъ остритѣ коли.

Слѣдъ свѣршение на 12-тѣ евангелия, сѣки съ запалена свѣщъ тръгнала за у дома си. Сѫщата бабичка, коя бѣ срѣщиала сутрѣнъта Драгня на край селото и му говори, на завръщането си отъ черква съглѣжда малко на далечъ въ мърчината иѣщо да се мерджелее, приближава, вижда кола, като счупени съ сплузини коли на долу; обажда на съсѣдитѣ, отиватъ, растварятъ колитѣ, отдолу, що да видятъ? Драгни лежи смазанъ, вщепенъ! Извличатъ го. Колитѣ бѣхъ се впили въ мѣсата му.

Драгни бѣше мъртъвъ.

IX.

Миху, Батановъ братъ.

Миху, вторий братъ Батановъ, ако искате да знаете боязъ му, той бѣше едно кжсо чилеченце, съвсѣмъ недостойно, и неприлично били да се каже чорбаджийский сой,